

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про кінематографію

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, N 22, ст.114)

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 763-IV (763-15) від 15.05.2003, ВВР, 2003, N 30, ст.248
N 3317-IV (3317-15) від 12.01.2006, ВВР, 2006, N 18, ст.155 }

{ Офіційне тлумачення до Закону див. в Рішенні
Конституційного Суду
N 13-рп/2007 (v013p710-07) від 20.12.2007 }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010, ВВР, 2010, N 20, ст.199
N 2856-VI (2856-17) від 23.12.2010, ВВР, 2011, N 29, ст.272
N 3588-VI (3588-17) від 05.07.2011, ВВР, 2012, N 12-13, ст.78
N 5029-VI (5029-17) від 03.07.2012, ВВР, 2013, N 23, ст.218
N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012, ВВР, 2014, N 5, ст.62
N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015, ВВР, 2015, N 18, ст.131
N 1046-VIII (1046-19) від 29.03.2016, ВВР, 2016, N 19, ст.213
N 1977-VIII (1977-19) від 23.03.2017 }

Цей Закон визначає правові основи діяльності в галузі кінематографії та регулює суспільні відносини, пов'язані з виробництвом, розповсюдженням, зберіганням і демонструванням фільмів.

Р о з д і л І

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Законодавство України про кінематографію

Законодавство України про кінематографію базується на Конституції України (254к/96-ВР) і складається з цього Закону та інших нормативно-правових актів України.

{ Стаття 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Стаття 2. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на юридичних осіб незалежно від їх форм власності та фізичних осіб, які займаються професійною діяльністю у кінематографії в Україні.

Стаття 3. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

автор фільму - фізична особа, власна праця якої визначає творчий задум та/або способи його реалізації у фільмі;

архівний комплект вихідних матеріалів фільму - сукупність - плівкових носіїв оригіналу фільму, що складається з негатива (дубль-негатива), еталонного та прокатного позитива зображення, оптичної фонограми, анотації фільму, а також цифрових вихідних матеріалів фільму, паперових та фотоматеріалів тощо, призначених для довічного зберігання;

виключне право на фільм - майнове право юридичної або фізичної особи, що дає право тільки цій особі на використання фільму в будь-якій формі і будь-яким дозволеним способом;

виконавець фільму - фізична особа, яка власною працею брала участь у реалізації творчих задумів авторів фільму в процесі його створення;

виробник фільму - суб'єкт кінематографії, який взяв на себе відповідальність за виробництво фільму;

виробництво фільму - процес створення кінофільму, що поєднує співпрацю авторів і виконавців фільму та інших суб'єктів кінематографії, який складається з періодів (етапів) виробництва (розвиток кінопроекту, розробка режисерського сценарію, підготовчий, знімальний, монтажно-тонувальний);

вихідні матеріали фільму - матеріальні носії оригіналу твору кінематографії, використання яких дає можливість виготовляти (тиражувати) фільмокопії;

демонстратор фільму - суб'єкт кінематографії, який здійснює демонстрування (публічний показ) фільму;

демонстрування (публічний показ, публічне сповіщення і публічна демонстрація) фільму - професійна кінематографічна діяльність, що полягає в показі фільму глядачам у призначених для цього приміщеннях (кінотеатрах, інших кіновидовищних закладах), на відеоустановках, а також каналами мовлення телебачення;

держава-агресор - держава, яка у будь-який спосіб окупувала частину території України або яка вчиняє агресію проти України, визнана Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом;

державний фонд фільмів - державний заклад культури, що здійснює архівну та науково-дослідницьку діяльність з метою розвитку фільмофонду, відновлення, реставрування і збереження творів національної та світової кінематографічної спадщини, розповсюдження відповідної інформації;

дублювання фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає у синхронному відтворенні мовної частини звукового ряду фільму іншою мовою шляхом перекладу, що відповідає складовій артикуляції дійових осіб;

зберігання фільму - діяльність, спрямована на забезпечення довгострокового зберігання вихідних матеріалів фільмів і фільмокопій та їх реставраційно-профілактичної обробки;

знімальний період виробництва фільму - здійснення зйомок кінопроекту;

іноземний суб'єкт кінематографії - юридична особа, створена -

або зареєстрована відповідно до законодавства іноземної держави з місцезнаходженням за межами України, яка організовує або організовує і фінансує виробництво, демонстрацію та розповсюдження фільму та/або яка здійснює виробництво фільму;

кінокомісія - установа, підрозділ установи державної чи комунальної форми власності, метою діяльності якої є популяризація України та її регіонів як привабливих локацій для кінозйомок, а також ефективне використання потенціалу української сервісної індустрії в галузі кінематографії;

монтажно-тонувальний період виробництва фільму - здійснення кінцевої обробки кіноматеріалу, в тому числі монтаж фільму, створення візуальних ефектів, озвучування, створення титрів тощо;

національний фільм - створений суб'єктами кінематографії фільм, виробництво якого повністю або частково здійснено в Україні, основна (базова) версія мовної частини звукового ряду якого створена українською або кримськотатарською мовою, та який при цьому набрав необхідну кількість балів відповідно до оцінних елементів бальної системи, передбаченої цим Законом. За мотивованим рішенням Ради з державної підтримки кінематографії на підставі звернення суб'єкта кінематографії, якщо це виправдано художнім, творчим задумом авторів фільму, в основній (базовій) версії національного фільму (крім дитячих та анімаційних фільмів) допускається використання інших мов в обсязі, що не може перевищувати 10 відсотків загальної тривалості всіх реплік учасників фільму. Під час демонстрування національного фільму в Україні такі репліки мають бути дубльовані або субтитровані українською мовою;

озвучення фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає в заміні звукового ряду фільму на інший, несинхронний, який передає зміст мовного ряду фільму;

органи держави-агресора - правоохоронні органи (міліція, поліція тощо), збройні сили, судові органи, внутрішні війська, будь-які підрозділи спеціального призначення, органи, відповідальні за охорону та захист державного кордону, органи, відповідальні за здійснення податкової та митної політики, органи, відповідальні за проведення дізнання або досудового (попереднього) слідства, прокуратура, органи, відповідальні за державну безпеку або безпеку вищого керівництва держави-агресора, підрозділи, відповідальні за виконання будь-яких миротворчих місій, будь-які інші збройні, військові, воєнізовані, парамілітарні або інші силові формування держави-агресора, їх складові або структурні підрозділи, у тому числі формування, найменування яких не відповідають офіційним назвам, прийнятим у державі-агресорі, але які за здійснюваними функціями належать до будь-якого із зазначених органів чи формувань;

підготовчий період виробництва фільму - створення постановочного проекту, який може складатися з режисерського сценарію та експлікації, розробки окремих епізодів і сцен, фото- і кінопроб, ескізів, знімальних карт та операторської експлікації, детальних розкадровок, монтажно-технічних розробок, фотоматеріалів, експлікації звукового оформлення, календарно-постановочного плану, генерального кошторису витрат виробництва тощо;

підприємницька діяльність у кінематографії - діяльність, -

пов'язана з виробництвом, розповсюдженням та демонструванням (публічним показом) фільмів з метою одержання прибутку;

продюсер фільму - фізична або юридична особа, яка організовує або організовує і фінансує виробництво та розповсюдження фільму;

продюсерська система - система у сфері кінематографії, яка в умовах кіноринку забезпечує взаємодію і функціонування всіх суб'єктів кінематографії з метою виробництва, розповсюдження та демонстрування (публічного показу) фільмів;

просування фільму - розповсюдження інформації про фільм у будь-якій формі та в будь-який спосіб, призначеної сформуванню або підтримати обізнаність глядацької аудиторії та її інтерес щодо фільму;

професійна кінематографічна діяльність - діяльність, що провадиться суб'єктами кінематографії на професійній основі та є джерелом їхніх доходів;

радянські органи державної безпеки - Всеросійська надзвичайна комісія по боротьбі з контрреволюцією і саботажем (ВЧК, ЧК), Всеукраїнська надзвичайна комісія для боротьби з контрреволюцією, спекуляцією, саботажем та службовими злочинами (ВУЧК), Державне політичне управління (ГПУ), Об'єднане державне політичне управління (ОГПУ), Народний комісаріат внутрішніх справ (НКВД), Народний комісаріат державної безпеки (НКГБ), Міністерство державної безпеки (МГБ), Комітет державної безпеки (КГБ), а також їхні територіальні та структурні підрозділи;

розвиток кінопроекту - період виробництва фільму, в рамках якого здійснюється інформаційно-методична робота з підготовки кінопроекту до знімального періоду (написання літературного сценарію для ігрового кіно, сторіборду для анімації, розширеного трітменту для неігрового кіно, створення презентаційного візуального матеріалу, формування кошторису виробництва, формування ліміту витрат виробництва, графіка робіт, інших документів, необхідних для виробництва фільму);

розповсюдження фільму - процес, у рамках якого суб'єктами кінематографії фільм у будь-який спосіб безпосередньо чи опосередковано пропонується глядацькій аудиторії (дистрибуція, прокат, просування, рекламування тощо);

розповсюджувач (дистриб'ютор, прокатник) фільму - суб'єкт кінематографії, який має право на розповсюдження фільму;

розробка режисерського сценарію - розробка екранної інтерпретації літературного сценарію режисером-постановником та іншими авторами фільму, вибудова виробничо-творчих рішень та визначення техніко-економічних показників;

суб'єкт кінематографії - фізична або юридична особа, яка займається будь-яким видом професійної діяльності у сфері кінематографії;

субтитрування фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає в здійсненні перекладу з мови оригіналу фільму на іншу мову та фіксуванні цього перекладу написами безпосередньо на фільмокопії;

сценічно-постановочні засоби кіновиробництва - предмети, пристрої та споруди, які протягом знімального періоду створення фільму (операційного циклу) використовуються шляхом перенесення їх зображення або зображення процесу їх перетворення (знищення) до аудіовізуального твору способами, доступними кіновиробнику;

учасник фільму - для цілей статті 15 цього Закону учасником фільму є фізична особа, яка брала участь у створенні фільму, виробленого та/або вперше оприлюдненого (демонстрованого) після 1991 року, як виконавець будь-якої ролі, учасник документальних (неігрових) фільмів, виконавець музичного твору, що використовується у фільмі, автор сценарію та/або текстів чи діалогів, режисер-постановник, продюсер;

фільм - аудіовізуальний твір (у тому числі телевізійні серіали та їх окремі серії), що складається з епізодів, поєднаних між собою творчим задумом і зображувальними засобами, та є результатом спільної діяльності його авторів, виконавців і виробників;

фільмокопія - примірник фільму, виготовлений із застосуванням вихідних матеріалів фільму.

{ Стаття 3 із змінами, внесеними згідно із Законами N 763-IV (763-15) від 15.05.2003, N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010, N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015; в редакції Закону N 1977-VIII (1977-19) від 23.03.2017 }

Стаття 4. Регулювання відносин, що виникають у процесі виробництва та використання фільму як об'єкта авторського права

Відносини, що виникають у процесі виробництва та використання фільму як об'єкта авторського права, регулюються цим Законом, Законом України "Про авторське право і суміжні права" та іншими нормативно-правовими актами України.

Стаття 5. Основні принципи кінематографії

Основними принципами кінематографії є:

утвердження творами кінематографії ідей гуманізму, загальнолюдських, національно-культурних та духовних цінностей;

сприяння розвитку національної свідомості, патріотичних почуттів, естетичного та екологічного виховання громадян;

гарантування свободи творчості, захисту інтелектуальної власності, авторських і суміжних прав, моральних і матеріальних інтересів суб'єктів кінематографії;

розвиток кіноіндустрії та традицій національної кінематографії;

збереження національної та світової кінематографічної спадщини;

рівність прав і можливостей суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності у виробництві, розповсюдженні та демонструванні (публічному показі) фільмів;

заохочення благодійної діяльності; -

сприяння аматорській творчості в кінематографії;

сприяння співробітництву суб'єктів кінематографії з іноземними та міжнародними кінематографічними асоціаціями, фондами тощо.

Стаття 6. Мова у галузі кінематографії

Застосування мов у галузі кінематографії здійснюється згідно зі статтею 23 Закону України "Про засади державної мовної політики" (5029-17).
{ Стаття 6 в редакції Закону N 5029-VI (5029-17) від 03.07.2012 }

Р о з д і л І І

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ В КІНЕМАТОГРАФІЇ

Стаття 7. Суб'єкти кінематографії

За спрямуванням діяльності суб'єкти кінематографії поділяються щодо:

створення фільмів - автори і виконавці;

виробництва фільмів - кіностудії, відеостудії, студії, продюсери тощо;

розповсюдження фільмів - виробники, дистриб'ютори (прокатники) фільмів, кінокопювальні підприємства, фонди фільмів, архіви кіно-, фото-, фонодокументів тощо;

демонстрування (публічного показу, публічного сповіщення і публічної демонстрації) фільмів - кінотеатри, кіноустановки, відеоустановки, канали мовлення телебачення (ефірного, кабельного, ефірно-кабельного, супутникового тощо); (Абзац п'ятий частини першої статті 7 в редакції Закону N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

підготовки професійних кадрів та вдосконалення творчої майстерності - спеціалізовані навчальні заклади кінематографії, спеціалізовані факультети в інших навчальних закладах незалежно від форми власності, театри (студії) кіноактора; { Абзац шостий частини першої статті 7 в редакції Закону N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010 }

розроблення та виготовлення технологічного обладнання - науково-дослідні, конструкторські установи, сервісні центри, асоціації, виробничі підприємства та інші юридичні особи незалежно від форм власності.

Створення, функціонування та припинення діяльності суб'єктів кінематографії провадиться відповідно до законодавства України.

Стаття 8. Підприємницька діяльність суб'єктів кінематографії

Суб'єкти кінематографії здійснюють підприємницьку діяльність у галузі кінематографії згідно з законодавством України.

Підприємницька діяльність у галузі кінематографії може -

здійснюватися через продюсерську систему. В разі участі в-продюсерській системі держави її інтереси представляють-центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику-у сфері кінематографії та місцеві органи управління кінематографією. Положення про продюсерську систему в галузі кінематографії (813-98-п) затверджується Кабінетом Міністрів України.

{ Частина друга статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Усі суб'єкти професійної кінематографічної діяльності, які займаються виробництвом, розповсюдженням і демонструванням фільмів, вносяться до Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів, положення (27-2004-п) про який затверджується Кабінетом Міністрів України. (Статтю 8 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

Стаття 9. Органи управління кінематографією

Державну політику у сфері кінематографії здійснюють центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері кінематографії.

Місцевими органами управління кінематографією є органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

{ Стаття 9 в редакції Закону N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Стаття 9-1. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії, належить:

1) забезпечення формування державної політики у сфері кінематографії;

2) визначення пріоритетних напрямів діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії;

3) забезпечення загального доступу суспільства до творів української, європейської та світової кінематографії;

4) створення умов для розвитку всіх видів кінематографічної діяльності;

5) сприяння творчому розвитку молодих авторів і виконавців фільмів;

6) сприяння розвитку освіти, творчому вдосконаленню у сфері кінематографії;

7) сприяння поширенню кінематографічної культури, розвитку кінематографічної діяльності, популяризації кінематографії;

8) здійснення інших повноважень, передбачених законом. -

{ Закон доповнено статтею 9-1 згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012; в редакції Закону N 1977-VIII (1977-19) від 23.03.2017 }

Стаття 9-2. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, належить:

1) узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств;

2) проведення аналізу діяльності суб'єктів кінематографії, підготовка висновків щодо тенденцій розвитку національної кінематографії;

3) розроблення пропозицій щодо структурного вдосконалення та реформування національної кіноіндустрії, розвитку продюсерської системи;

4) виконання програми виробництва фільмів, розроблення економічного обґрунтування та проведення розрахунків граничних обсягів видатків державного бюджету;

5) розроблення пропозицій до програми створення та розповсюдження національних фільмів;

6) укладення договорів про закупівлю товарів, робіт і послуг, необхідних для виготовлення (створення) вихідних фільмових матеріалів, аудіовізуальних творів;

7) взаємодія з вітчизняними та іноземними науково-дослідними установами і навчальними закладами з метою обміну досвідом з питань реалізації державної політики у сфері кінематографії;

8) сприяння збереженню та раціональному використанню національної та світової кінематографічної спадщини;

9) ведення Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів;

10) ведення Державного реєстру фільмів;

11) видача державних посвідчень на право розповсюдження і демонстрування фільмів;

12) участь в організації конкурсу з відбору інвестиційних та інноваційних проектів у сфері кінематографії;

13) розроблення пропозицій щодо умов прокату, тиражування, розповсюдження і публічного показу або демонстрування фільмів з індексами, що мають обмеження глядацької аудиторії;

14) здійснення контролю за дотриманням квоти демонстрування національних фільмів під час використання національного екранного часу, умов розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрування

фільмів, та за наявності зазначеного державного посвідчення; -

15) складання протоколів про адміністративні правопорушення у сфері кінематографії;

16) здійснення відповідно до законодавства функції державного нагляду (контролю) у сфері кінематографії;

17) надання консультаційної та організаційно-методичної допомоги у сфері кінематографії;

18) участь в організації та проведенні кінофестивалів, кіновиставок, кінопрем'єр, прес-конференцій, інших заходів з популяризації національної кіноіндустрії;

19) участь у підготовці проектів міжнародних договорів, пропозицій щодо укладення і денонсації таких договорів, укладення міжнародних договорів, забезпечення виконання зобов'язань України за міжнародними договорами з питань кінематографії;

20) здійснення співробітництва з вітчизняними і зарубіжними кіноархівами;

21) надання відповідно до міжнародних договорів аудіовізуальним творам в Україні статусу продукту спільного виробництва;

22) надання аудіовізуальним творам статусу національного;

23) організація та забезпечення роботи Ради з державної підтримки кінематографії та Експертної комісії з питань кінематографії;

24) внесення до Ради з державної підтримки кінематографії проектів рішень, а також реалізація рішень Ради з державної підтримки кінематографії щодо:

утворення експертних комісій у порядку, передбаченому законом;

надання державної підтримки суб'єктам кінематографії у порядку та формах, визначених законом, у тому числі укладення договорів про надання державної підтримки;

25) здійснення інших повноважень, визначених законом.

{ Розділ II доповнено статтею 9-2 згідно із Законом N 1977-VIII (1977-19) від 23.03.2017 }

Р о з д і л III

ВИРОБНИЦТВО, РОЗПОВСЮДЖЕННЯ, ДЕМОНСТРУВАННЯ ТА ЗБЕРІГАННЯ ФІЛЬМІВ

Стаття 10. Види фільмів

За способами фіксації зображення та розповсюдження фільми поділяються на такі види: кінофільми, телефільми, відеофільми, діафільми, слайдфільми та інші, які можуть бути ігровими, анімаційними (мультиплікаційними), неігровими тощо.

{ Текст статті 10 в редакції Закону N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

Стаття 10-1. Оцінні елементи, бальна система для національних фільмів

Оцінні елементи для ігрових фільмів (бали):

1) авторська знімальна група:

режисер-постановник - 3;

автор сценарію - 3;

композитор - 3;

оператор-постановник - 3;

художник-постановник - 3;

2) група виконавців:

перша роль - 3;

друга роль - 2;

третя роль - 1;

3) технічна знімальна група (група технічного забезпечення зйомки):

звукорежисер - 1;

режисер монтажу - 1;

студія або місце зйомки - 5;

місце монтажу - 3;

4) продюсер - 3;

всього - 34.

Оцінні елементи для мультиплікаційних (анімаційних) фільмів (бали):

автор ідеї - 1;

автор сценарію - 2;

художник-розробник персонажів - 2;

композитор - 1;

режисер-постановник - 2;

художник-розкадровник - 2;

художник-постановник - 2;

художник по фонах - 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги попередньої збірки-

сцен для анімації (лейаут) в країні - 2; -

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги з анімації в країні - 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги візуалізації в країні - 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги з компонування зображення (комполітінг) в країні - 1;

місце монтажу - 1;

звукорежисер - 1;

всього - 23.

Оцінні елементи для документальних фільмів (бали):

режисер-постановник - 3;

автор сценарію - 2;

оператор-постановник - 3;

режисер монтажу - 2;

місце зйомки - 2;

місце монтажу - 2;

композитор - 2;

звукорежисер - 2;

всього - 18.

При підрахунку загальної кількості балів відповідний оцінний елемент враховується, якщо:

зазначені у частинах першій, другій або третій цієї статті фізичні особи, які брали участь у створенні фільму, є громадянами України;

зазначене у частині першій або третій цієї статті місце монтажу розташоване на території України або принаймні 50 відсотків загальної суми витрат на монтаж здійснені в Україні;

зазначені у частині першій або третій цієї статті студія або місце зйомки впродовж більшості знімальних днів розташовані на території України;

зазначені у частині другій цієї статті витрати здійснені на користь суб'єктів кінематографії України, які фактично надають відповідні послуги та не є агентами або іншими посередниками щодо закупівлі відповідних послуг у їх фактичних надавачів.

У пункті 2 частини першої цієї статті перша, друга і третя ролі визначаються за кількістю знімальних днів.

Кількість балів за оцінним елементом "продюсер" визначається -

з урахуванням коефіцієнта, що обчислюється як співвідношення кількості продюсерів фільму, які мають громадянство України або мають місцезнаходження на території України, до загальної кількості продюсерів фільму, які брали участь у виробництві фільму.

У разі якщо відповідно до цього Закону фільм кваліфікується національним, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, за заявою продюсера або виробника фільму видає свідоцтво національного фільму.

Наявність у фільму свідоцтва національного фільму презюмує, що фільм є національним, і це не потребує повторного доведення у відносинах з органами державної влади. Дана презумпція може бути спростована в загальному порядку, якщо з'ясується, що надані заявником інформація та документи для отримання свідоцтва національного фільму містять недостовірні відомості.

Порядок видачі свідоцтва національного фільму визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії.

Бальна система для національних фільмів передбачає набрання фільмом за оцінними елементами принаймні 18 балів для ігрових, 8 балів - для неігрових (документальних), 15 балів - для анімаційних (мультиплікаційних) фільмів.

{ Закон доповнено статтею 10-1 згідно із Законом N 1977-VIII (1977-19) від 23.03.2017 }

Стаття 11. Учасники створення фільму

Фільм створюється колективом, який складається з авторів, виконавців фільму та виробників.

Персональний склад учасників створення фільму зазначається у вихідних даних (титрах) фільму.

Стаття 12. Виробництво фільму

Виробництво фільму здійснюється відповідно до затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії технічних стандартів, норм та правил виробництва фільмів. Дотримання цих стандартів, норм та правил є обов'язковим для суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності.

{ Стаття 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Стаття 13. Вихідні дані (титри) фільму

На початку або в кінці фільму на матеріальних носіях розміщуються вихідні дані (титри), в яких у довільній послідовності зазначаються назва фільму, учасники його створення, знак охорони авторського права, рік його створення. За погодженням з власником, який має виключне право на фільм, у вихідні дані (титри) фільму можуть бути внесені додаткові відомості про учасників його створення.

Вихідні дані (титри) фільму підлягають обов'язковому відтворенню на всіх фільмокопіях.

Початком фільму вважається перший кадр зображувального або звукового ряду незалежно від того, чи це титри, зображення чи фонограма. Кінцем фільму вважається останній кадр зображувального або звукового ряду, включаючи титри і знак охорони авторського права.

{ Статтю 13 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 763-IV (763-15) від 15.05.2003 }

Стаття 14. Порядок розповсюдження і демонстрування фільмів

Розповсюдження і демонстрування фільмів в Україні здійснюються відповідно до затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії технічних стандартів, норм та правил розповсюдження і демонстрування фільмів. Дотримання цих стандартів, норм та правил є обов'язковим для суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності.

{ Частина перша статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Розповсюдження іноземних фільмів здійснюється згідно зі статтею 23 Закону України "Про засади державної мовної політики" (5029-17) та міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

{ Частина друга статті 14 в редакції Закону N 5029-VI (5029-17) від 03.07.2012 }

Порядок розповсюдження фільму визначається угодою, укладеною розповсюдженцем фільму з авторами фільму або особою, яка має виключне право на фільм.

Порядок розповсюдження, послідовність видів демонстрування (кінотеатральний, телевізійний, відеопоказ) фільмів, створених на засадах державного замовлення, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

{ Частина четверта статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Стаття 15. Права та умови розповсюдження і демонстрування фільму

Право на розповсюдження і демонстрування національних та іноземних фільмів на всіх видах носіїв зображення надається суб'єктам кінематографії центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії. Документом, який засвідчує це право та визначає умови розповсюдження і демонстрування, є державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів. Фільми, на які видані державні посвідчення на право розповсюдження і демонстрування, вносяться до державного реєстру фільмів. Положення про державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів (1315-98-п) затверджується Кабінетом Міністрів України.

{ Частина перша статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів видається на платній основі суб'єкту кінематографії протягом десяти робочих днів з дня подання заяви та інших документів і матеріалів, визначених Кабінетом Міністрів України. Термін розгляду заяви про видачу державного посвідчення на право

розповсюдження і демонстрування фільмів може бути продовжений на двадцять п'ять робочих днів у разі виникнення розбіжностей щодо індексу фільму та перегляду фільму експертною комісією з питань розповсюдження і демонстрування фільмів.

{ Статтю 15 доповнено частиною другою згідно із Законом N 3588-VI (3588-17) від 05.07.2011 }

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, відмовляє у видачі державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів за наявності принаймні однієї з таких підстав: { Абзац перший частини третьої статті 15 в редакції Закону N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

невідповідності поданих документів та матеріалів вимогам пункту 6 Положення про державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів (1315-98-п) та цього Закону; { Абзац другий частини третьої статті 15 в редакції Закону N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

наявності у фільмі матеріалів (висловлювань, дій тощо), які пропагують війну, насильство, жорстокість, фашизм і неофашизм, спрямовані на ліквідацію незалежності України, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, приниження нації, неповагу до національних і релігійних святинь, приниження особистості, що пропагують невігластво, неповагу до батьків, а також наркоманію, токсикоманію, алкоголізм та інші шкідливі звички; фільми порнографічного характеру, що підтверджується висновком експертної комісії з питань розповсюдження і демонстрування фільмів; { Абзац третій частини третьої статті 15 в редакції Закону N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

одним з учасників фільму є фізична особа, включена до Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці, оприлюдненому в установленому порядку; { Частина третю статті 15 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

наявності обставин, передбачених частинами першою, другою та третьою статті 15-1 цього Закону. { Частина третю статті 15 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

{ Статтю 15 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 3588-VI (3588-17) від 05.07.2011 }

Державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів може бути анульоване та скасована державна реєстрація фільму у разі:

виявлення в документах, поданих суб'єктом кінематографії, недостовірних відомостей;

дострокового припинення дії угод (контрактів, договорів), укладених розповсюдjuвачем фільму з авторами фільму або особою, яка має виключне право на фільм;

виявлення обставин, передбачених частиною третьою цієї статті, після видачі державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільму, у тому числі внесення одного з учасників фільму до Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці, оприлюдненому в установленому порядку.

{ Частина четверту статті 15 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }
{ Статтю 15 доповнено частиною четвертою згідно із Законом N 3588-VI (3588-17) від 05.07.2011 }

Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії про відмову у видачі державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів та його анулювання може бути оскаржене у судовому порядку.
{ Статтю 15 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом N 3588-VI (3588-17) від 05.07.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Перелік осіб, які створюють загрозу національній безпеці, складає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, на підставі звернень Ради національної безпеки і оборони України, Служби безпеки України, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.
{ Статтю 15 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті Перелік осіб, які створюють загрозу національній безпеці, та забезпечує своєчасне його оновлення.
{ Статтю 15 доповнено частиною сьомою згідно із Законом N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

Стаття 15-1. Розповсюдження і демонстрування фільмів, що містять популяризацію органів держави-агресора, радянських органів державної безпеки

В Україні забороняється розповсюдження і демонстрування фільмів, що містять популяризацію або пропаганду органів держави-агресора та їхніх окремих дій, що створюють позитивний образ працівників держави-агресора, працівників радянських органів державної безпеки, виправдовують чи визнають правомірною окупацію території України, а також забороняється трансляція (демонстрування шляхом показу каналами мовлення) фільмів, вироблених фізичними та юридичними особами держави-агресора.

Передбачена частиною першою цієї статті заборона розповсюдження і демонстрування фільмів, що містять популяризацію або пропаганду органів держави-агресора та їхніх окремих дій, поширюється на розповсюдження та демонстрування будь-яких фільмів незалежно від країни походження, вироблених після 1 серпня 1991 року. Заборона трансляції фільмів, вироблених фізичними та юридичними особами держави-агресора, які не містять популяризації або пропаганди органів держави-агресора та їхніх окремих дій, поширюється на фільми, вироблені та/або вперше оприлюднені (демонстровані) після 1 січня 2014 року.
{ Частина друга статті 15-1 в редакції Закону N 1046-VIII (1046-19) від 29.03.2016 }

Фільм вважається таким, що містить популяризацію або пропаганду органів держави-агресора та їхніх окремих дій, що створює позитивний образ працівників держави-агресора, працівників радянських органів державної безпеки, виправдовує чи визнає правомірною окупацію території України, якщо в ньому наявна принаймні одна з таких ознак: -

серед позитивних героїв фільму є співробітники (у тому числі колишні або позаштатні) органів держави-агресора, радянських органів безпеки;

сюжет фільму безпосередньо або опосередковано пов'язаний з діяльністю органів держави-агресора, радянських органів безпеки, і ця діяльність представлена у фільмі як позитивна;

у сюжеті фільму безпосередньо або опосередковано заперечується або ставиться під сумнів територіальна цілісність України, виправдовується або подається в позитивному світлі окупація території України, акти агресії з боку інших держав, розв'язування війни, пропагується винятковість, зверхність або неповноцінність осіб за ознаками їх релігійних переконань, належності до певної нації або раси, статі, майнового стану, соціального походження.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері кінематографії забезпечує реалізацію цього Закону шляхом прийняття рішення про віднесення фільмів до заборонених до розповсюдження і демонстрування на території України виключно на підставі ознак, визначених у статті 15-1 цього Закону.

Державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених частиною першою цієї статті, не видається.

Розповсюдження та/або демонстрування фільмів, зазначених у частині першій цієї статті, тягне за собою застосування до суб'єктів господарювання, що здійснюють таке розповсюдження та/або демонстрування, адміністративно-господарських санкцій у формі накладення адміністративно-господарського штрафу в розмірі десяти мінімальних заробітних плат за кожен випадок такого розповсюдження або демонстрування, вчинений вперше, та у розмірі п'ятдесяти мінімальних заробітних плат за кожен наступний випадок такого розповсюдження або демонстрування.

Рішення про накладення штрафу, передбаченого частиною шостою цієї статті, приймає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії. Мотиви та обґрунтування щодо визначення розміру адміністративно-господарського штрафу мають міститися в рішенні про накладення штрафу.

{ Закон доповнено статтею 15-1 згідно із Законом N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

Стаття 15-2. Використання національного екранного часу

З метою сприяння виробництву фільмів в Україні, а також доступу глядачів до перегляду творів національної кінематографічної спадщини телерадіоорганізації, які відповідно до ліцензій здійснюють телевізійне ефірне мовлення або багатоканальне мовлення з використанням радіочастотного ресурсу, інші демонстратори фільмів, які не є телерадіоорганізаціями, зобов'язані до 1 січня 2022 року щонайменше 15 відсотків загального щомісячного часу демонстрації фільмів, а після 1 січня 2022 року - щонайменше 30 відсотків загального щомісячного часу демонстрації фільмів здійснювати демонстрацію національних фільмів, інших фільмів, вироблених суб'єктами кінематографії України, і творів національної кінематографічної спадщини/

{ Закон доповнено статтею 15-2 згідно із Законом N 1977-VIII

(1977-19) від 23.03.2017 }-

Стаття 16. Майнові права автора на фільм, права власності на вихідні матеріали фільму та фільмокопії

Майнові права автора на фільм, права власності на вихідні матеріали фільму та фільмокопії можуть належати державі, юридичним та фізичним особам.

У разі створення фільму, вихідних матеріалів фільму та фільмокопій за рахунок коштів державного бюджету держава виступає суб'єктом майнових прав автора на фільм, права власності на вихідні матеріали фільму та фільмокопії відповідно до умов укладеного з автором фільму договору.

{ Стаття 16 в редакції Закону N 763-IV (763-15) від 15.05.2003 }

Стаття 17. Зберігання вихідних матеріалів фільму та фільмокопій, комплектування державного фонду фільмів

Архівний комплект вихідних матеріалів фільмів, вихідні матеріали фільму, створеного повністю або частково за рахунок коштів Державного бюджету України, а також фільмокопії фільмів, створених в Україні за рахунок коштів юридичних осіб приватної форми власності та фізичних осіб, зберігаються в Державному фонді фільмів України. Порядок передачі фільмів Державному фонду фільмів України, умови зберігання вихідних матеріалів фільмів і фільмокопій та положення про Державний фонд фільмів України затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

Держава дбає про збереження та сприяє консолідації фільмових колекцій (фондів) установ різної форми власності та фізичних осіб в Державному фонді фільмів України, забезпечуючи його комплектацію національними фільмами, фільмами, виготовленими на території України, та іншими фільмами.

Усі фільми та фільмові матеріали українського виробництва та копродукції, що зберігаються в Державному фонді фільмів України, є загальнодержавною власністю України - національною культурною спадщиною.

Виготовлення архівного комплекту вихідних матеріалів національних фільмів та фільмів, створених на території України в поточному році, забезпечується за рахунок коштів Державного бюджету України у наступному році за поданням Державного фонду фільмів України на підставі рішення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії. У разі якщо виготовлення архівного комплекту вихідних матеріалів національних фільмів та фільмів, створених на території України, здійснюється за кошти юридичних осіб приватної форми власності та фізичних осіб, вартість такого виготовлення відшкодовується виробникові з Державного бюджету України.

Виготовлення архівного комплекту вихідних матеріалів національних фільмів та фільмів, створених на території України в попередні роки, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії, за поданням колегіального експертного органу при центральному органі виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії, з урахуванням

показників бюджетних асигнувань на поточний рік. -

Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії, за поданням колегіального експертного органу при центральному органі виконавчої влади може бути прийнято рішення про необхідність виготовлення архівного комплексу вихідних матеріалів фільму, створеного за межами України, за кошти приватних або державних кіновиробників, що має художню або історичну цінність і пов'язаний з Україною темою, місцем дії тощо, або автор якого є (був) резидентом України або має українське походження.

Співробітництво з вітчизняними і зарубіжними кіноархівами здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, через Державний фонд фільмів України.

Положення про національний екранний час та його використання суб'єктами кінематографії та телебачення затверджується Кабінетом Міністрів України.

{ Стаття 17 із змінами, внесеними згідно із Законами N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010, N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012; в редакції Закону N 1977-VIII (1977-19) від 23.03.2017 }

{ Розділ IV виключено на підставі Закону N 1977-VIII (1977-19) від 23.03.2017 }

Р о з д і л V

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

Стаття 23. Міжнародна діяльність суб'єктів кінематографії України

Міжнародна діяльність суб'єктів кінематографії України полягає у спільному з іншими країнами виробництві фільмів, розповсюдженні за межами України національних фільмів, а в Україні - фільмів інших держав, застосуванні у виробництві, розповсюдженні та демонструванні фільмів світових досягнень науки і техніки.

Статус продукту спільного виробництва аудіовізуальним творам в Україні відповідно до міжнародних договорів надає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

{ Статтю 23 доповнено новою частиною другою згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Суб'єкти кінематографії України можуть брати участь у діяльності міжнародних кінематографічних організацій, реалізації міжнародних кінематографічних програм, у кінофестивалях, кіноринках тощо.

Стаття 24. Діяльність іноземних фізичних та юридичних осіб у кінематографії України

Іноземні юридичні та фізичні особи можуть брати участь у розвитку кінематографії України, в тому числі шляхом інвестування, відповідно до законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Участь в організації конкурсу з відбору інвестиційних і інноваційних проектів у сфері кінематографії бере центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

{ Статтю 24 доповнено новою частиною другою згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Держава гарантує іноземним юридичним та фізичним особам, які беруть участь у створенні фільмів та інвестуванні кінематографії України, сприятливі умови діяльності, охорону авторського права і суміжних прав відповідно до законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 25. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України, то застосовуються правила міжнародного договору.

Р о з д і л VI

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО КІНЕМАТОГРАФІЮ

Стаття 26. Відповідальність за порушення законодавства про кінематографію

Особи, винні у порушенні законодавства про кінематографію, несуть відповідальність згідно з законодавством України.

Юридична особа, яка здійснила розповсюдження та/або демонстрування фільму, одним із учасників якого є особа, зазначена в частині третій статті 15 цього Закону, несе адміністративно-господарську відповідальність у формі штрафу в розмірі від десяти до п'ятдесяти мінімальних заробітних плат.

{ Статтю 26 доповнено частиною другою згідно із Законом N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

Порядок накладення штрафів за порушення вимог статті 15-1 цього Закону затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії, та має відповідати вимогам Господарського кодексу України (436-15) та Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" (877-16).

{ Статтю 26 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

Р о з д і л VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Закон України "Про кінематографію" набирає чинності з дня його опублікування.

До приведення інших законів у відповідність з нормами цього Закону вони діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

1-1. Державні посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених частинами першою і другою статті 15-1, видані до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законів України щодо захисту інформаційного телерадіопростору України" (159-19), підлягають анулюванню в порядку, передбаченому зазначеним Законом.

{ Розділ VII доповнено пунктом 1-1 згідно із Законом N 159-VIII (159-19) від 05.02.2015 }

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців після опублікування Закону України "Про кінематографію":

подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що впливають із цього Закону;

розробити і привести у відповідність з цим Законом свої нормативно-правові акти;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ, 13 січня 1998 року -
N 9/98-ВР -

Публікації документа

- **Урядовий кур'єр** від 12.02.1998
 - **Голос України** від 13.02.1998
 - **Офіційний вісник України** від 26.02.1998 — 1998 р., № 6, стор. 5, стаття 205, код акту 4807/1998
 - **Відомості Верховної Ради України** від 29.05.1998 — 1998 р., № 22, стаття 114
-